

kan derfor heller ikke Andet end udtale det som min fulde Overbeviisning, at det, dersom man vilde fastholde det gamle System, vilde være en nødvendig Betingelse at foretage en grundig Revision af de nuværende Statsveie og af de Veie, som billigt maatte træde istedetfor dem (Jes'sen: Hør!). Ja, det ærede Medlem siger „Hør“; men, idet man erkjender Uligheden og det Urigtige i den nuværende Fordeling af Statsveiene, forekommer det mig ogsaa, at man støder den Grundvold bort fra sig, som man maatte have at staae paa, naar man vil optræde med Fordringer om Vederlag for den større Byrde, som Statsveienes Overtagelse vil kaste over paa Amtene.

Mourier-Petersen: Jeg troer, den ærede Minister har misforstaaet mig, eller at jeg maaskee ikke har udtalt mig tilstrækkelig tydeligt, da jeg sidst havde Ordet, naar han har kunnet ansee det for min Mening, at den almindelige Udssigt til at faae Tilskud fra Statskassens Side, som jeg pussedede maatte være aabnet ved denne Lov for de uheldigt stillede Amt, skulde være en ligefrem Ret, i Kraft af hvilken Amtene kunde fordrø dette. Saavidt jeg husker, betøede jeg udtrykkelig, at det ikke skulde være en Ret, men at Staten skulde kunne give et saadant Tilskud, hvor den fandt, at der var Anledning dertil; jeg troede tillige, at det vilde have noget Mere at betyde at faae en saadan almindelig Gjæmsel indført i Loven, end dersom man i saa Henseende kun var henvisst til de aarlige Finantslove. — Jeg kan ikke rigtigt fatte, eller ibetmindste kan jeg ikke gaae ind paa det strenge Retsstandspunkt, hvorpaa den høitærede Indenrigsminister synes at ville stille sig i denne Sag. Jeg troer, at man ved en saa gjennemgribende Forandring i det Bestaaende som denne skal holde sig til den factiske Tilstand, og denne er nu saaledes, at Staten virkelig yder Hjælp til Amtene, idet den haaber bygger Veie og afholder $\frac{2}{3}$ af Vedligeholdelsesomkostningerne. Det kan ikke benægtes, og der er heller ikke Tale om, at, naar denne Lov ikke skulde træde i Kraft, Staten da vilde ophøre med at bygge Veie. Staten kan vel ophøre dermed i de Amt, hvor den bygger Jernbaner, men i de

Amt, hvor det ikke er Tilfældet, er der dog al Rimelighed for, at Staten vil vedblive med Bygningen af Hovedlandeveie eller vil optage mindre Veie og Amtsveie blandt sine Hovedlandeveie. Tæge vi Hensyn til det Bestaaende, stiller Sagen sig saaledes, at, medens der paa Derne ikke vil tabes Noget — flere Amt ville endogfaa vinde — hverken i pecuniær Henseende eller med Hensyn til deres Beiværens fremtidige Tilstand, forbi det i dem alle veie er i Orden, saa er for Jyllands Bedkommende Statens Tilskud til Hovedlandveienes Vedligeholdelse i dette Dieblil ca. 40,000 Rd.; endvidere er der i den Oversigt, vi have faaet i Commissionsbetænkningen, for Jyllands Bedkommende opgivet 90 Mile Veie mere som grundforbedrede end i Virkeligheden. Nu synes det mig, at der dog er en vis Billighed foruden meget Andet, som taler for fremtidigt at yde flere af de uheldigt stillede jydsk Amt en Hjælp. Den høitærede Minister omtalte Ringkjøbing Amts Stilling; jeg kan ikke skjønne, at det, der fordrøes for dette Amts Bedkommende, er noget overdrevent; det Hele, der ved Loven indrømmes dette Amt, er en Estergivelse af dets Gjæld til Veikassen, men hele den Forbring, som Veikassen har paa Ringkjøbing Amt, er, naar vi holde os til det Bestaaende, kun imaginær. Ringkjøbing Amt har ganske vist ikke bidraget det til sine Veie, som de øvrige Amt have bidraget til deres; men foruden, at Ringkjøbing Amt, hvad den høitærede Minister veed ligesaa godt som jeg, er et af de fattigste Amt, har dette Amt ogsaa saa meget længer maattet undvære den store Fordeel, som de andre Amt have nydt derved, at de have faaet deres Landeveie tidligere. Dertil kommer, at Ringkjøbing Amt som flere af de uheldigt stillede jydsk Amt maa vente længst, inden det kan faae Jernbane, medens Hensynet til Jernbanerne dog er en af Hovedgrundene, hvorfor man troer at kunne lade Hovedlandveiene gaae over til Amtene. Det er ganske vist, at den Lovgivende Magt er souverain og kan vedtage en Lov, hvorved Hovedlandveiene gaae over til Amtenes Bestyrelse, uden at den behøver at tage noget Hensyn hverken til det Bestaaende, eller til hvad Billighed kræver; men dette har